

KVELDSTANKER til 8.mai 2010.

NÅR DET IKKE FINS ENKLE SVAR

”Gud er en medlider,” (Per Lønning).

”Gud er ikke døv eller blind. Gud er aldri likegyldig til menneskers smerte. For der mennesker trækkes ned, der liv legges øde, der menneskeverdet krenkes, der krenkes også Gud,” skriver Olav Trømborg i magasinet ”Korsvei”.

Jeg har lest sitatet mange ganger. Det er så selvsagt, det som sies – egentlig. Men samtidig så veldig viktig å ta inn, ta langt inn, hele tida. For mennesketanken og -øynene våre kan så lett henge seg opp i lidelsen, meningsløsheten, urettferdigheten og det vi kanskje tror er fravær av Guds omsorg og engasjement.

Gud ER aldri likegyldig til menneskers lidelse, fornedrelse eller fortvilelse. Min dypeste, og mest erfarte, trøst til dere som sitter i bunnløs sorg eller bærer umenneskelige smerter til kropp eller sjel, er nettopp dette: Gud lider med deg. ”Gud er en medlider,” sa Per Lønning da han besøkte Prestegårdslåna i Melhus for mange år siden. Den setningen har jeg tatt vare på. Gud er en medlider. Gud blir selv krenka når hans skapninger blir krenka, enten det er på den ene eller den andre måten. ” – der mennesker trækkes ned, der liv legges øde, der menneskeverdet krenkes – .” Gud VET hva lidelse er. Han seira gjennom lidelse, fornedring og død. Jeg bygger mitt liv på at Gud vet. At Han kjenner meg og den veien jeg har gått. At Han vet hvordan livet mitt faktisk BLE, også der det ikke ble slik jeg hadde håpa. Jeg bygger liv og tillit på at Han er en Gud som ser, hører, lider med. Hagar, som vi leser om i 1.Mosebok 16, rømte ut i ødemarka fordi livet var for vanskelig. Hun hadde det for vondt til å fortsette der hun var. Da står det at ”Herrens engel fant henne”, og han snakka med henne, både til trøst og bekymring, menneskelig sett. Men fra nå av VISSTE Hagar at Gud holdt sitt øye med henne. Og det står så gripende: ”Da gav hun Herren, som hadde talt til henne, navnet: ”Du er Gud som ser.” For hun sa: ”Har jeg virkelig fått se et glimt av Ham som ser meg?” ” (1.Mos.16,13).

Hagars situasjon var fortsatt håpløs og uavklart, menneskelig sett. Men hun visste at hun var under omsorg. De fleste av oss har opplevd/oplever at livet kan være noen nummer for stort og komplisert i enkelte perioder. Og det er vondt å være DER. Noen opplever umenneskelig krenking og motgang. Og det fins ingen enkle svar eller løsninger her. Det fins ingen mirakelkur som kan lege eller legge glemsel og nye krefter OVER det vonde. ”Vi lever på jorda,” sier jeg ofte. På jorda møter vi både sorg, død, sykdom og krenkelser. Men vi møter det ikke alene. Guds faderhjerte lider med. Også når det ikke føles sånn. Også når andre mennesker behandler oss som om vi er uten verdi. Vi ER verdifulle. Vi ER elska. Vi ER under omsorg.
God helg!
Helga H.